

ஓம்:
சிவமூர்த୍ତி.

ஓம்பிப்பாடு என்ற வழங்கும்,
ஸ்ரீ பேதரிவன மாண்மியச் சுறுக்கும்.

இஃது சிலவேசியும் பஞ்சாலித்தயாசிய வடக்கை
மாநாட்டுத் துறையால் பிள்ளை அவர்கள் முயற்சியில்
தெரிவனா சென்னபதி பண்டாரமென்னும்
சிவலிங்க ஸ்ரீ மியின் 88

கோவை கோவை ஸ்ரீ பாக

பாலக்காடு மாநாட்டுத் துறை வில் ஸ்ரீ சிவமூர்த୍ତி பிள்ளையால்
மைல்கிருத மூலத்திற்கிணக்கி
பேட்டெப் பிரதி பொதுப்பியாக்கப்பட்டு
சென்காலிபூர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயாமி செட்டியாறு கிபார்க்கப்பட்டு
கும்பகோணம், ஸ்ரீ வித்யா அசுக்கடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டு.

ஒம் சிவலிங்கமாரியால் பிரகாந்தேயப்பட்டக.

1911.

శ్రీ. సుమార్గ

అక్టూబర్ 1986

అక్టూబర్ 1986

1986

1986

1986

Q23:38.21193P
NII

சிவமயம்.

கம்பீப்பாடி என்று வழங்கும்
ஸ்ரீ பேதரிவன மாண்மியச் சூக்கம்.

இஃது சிவநோகியும் பஞ்சாயித்துமாகிய வடகரை
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ சாமியா பிள்ளை அவர்கள் முயற்சியால்
தென்கரை கெணபதி பண்டாரமென்னும்
சிவ விங்கலா மியின்
சேவ ஸு சேகா வளின் படி

பாலக்காடு மகா ா-ா-ஸ்ரீ வி. ஸி. சிவராம பிள்ளையால்
ஸமஸ்கிருத மூலத்திற்கிணாங்கி
யெட்டுப் பிரதி மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

சேங்காலிபுறம் சீ.கிருஷ்ணவாழி சேட்டியாருல் சரிபார்க்கப்பட்டு

கும்பகோணம், ஸ்ரீ வித்யா அர்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டு.

இது சிவலிங்கலாமியால் பிரசுரஞ்சேயப்பட்டது.

ଶିଳ୍ପମ୍ୟାନ୍

କ୍ଷାତ୍ରିମ ଶ୍ଵ.

卷之三

இந்த பத்திரிகையின்பின் காணப்பட்டிருக்கிற வாக்கியங்களின்படி அர்த்தியந்தமுள்ள ஸ்தல விசேஷமும், கோத்தற முக்கியம், தெரிசன பலனையும் தருக உடைய தாகிய கம்பிப்பாடியென்னும் இந்த தில்விய கோத்திரத்தி அன்ன சாக்ஷாத் பெதரிவன நாதருடைய ஆலயம் மிகவும் ஜீரனைத்தாரத்தை அடைந்திருப்பதை முன்னிட்டு எவ்விதத்திலும் கிள திருப்பணிகள் நடத்தவேண்டுமென்று நினைத்து கொடுக்க முயர்க்கி செய்துவருகிற . வடக்கார மகா-ா-ா-ஸ் சாமியா பிளை அவர்களின் தர்ம சிந்தனை யையும், நன்மன்னேக்கத்தையும் அரிந்து நாழும் ஸ் பெதரிவனநாதர் கைங்கரியனும் அடியார்க்கடியனுமிருக்கவே ஆலைமென்று நினைத்து இல்லற வெருப்புடன் இருக்கிற தென்கரை பா. கணபதி பண்டாரமாகிய சிவலிங்கசாமியின் வேண்டுகோவின்படி மகா-ா-ா-ஸ் பாலக்காடு வி. ஜி. சிவரூபமின்பை அவர்களின் ஸமூஹகிற்கூட பேட்டு சுருதியின் மூலத்திற்கிணங்க மொழி பெயர்க்கப்பட்டு ஷி சிவலிங்க ஸ்வாமி அவர்களின் பெ"ருஞ்சவியின்பேரில் கும்பகோணம் ஸ்ரீத்யா பிரவில் பதிப்பிக்கப்பட்டு இந்தப் பத்திரிகையை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தர்ம சிந்தனையுள்ள கணதனவான்கள் யாவரும் ஸ் பெதரிவனநாதரின் ஆலயத்திருப்பணி உதவிக்கு தங்களால் இயன்ற பொருஞ்சவி செய்வீர்களை நம்புகிறோம்.

அடியார்க்கடியேன்,
சிவநோசன் சிவலிங்கஸாமி.

வ
ந்திப்பாடி என்று வழங்கும்
ஸ்ரீ பெதரிவண்மான்மியச் சூருக்கம்.

வினாயகர் காப்பு.

அருமறைப் பொருள்கள் யாவும் ம்மையுரதெளிவற்றே, தா
நாரமுறசிவலீன மாலை யுயர்தருங்க மலத்தாளைப்
பதவுமற் றெவரையேனும் பணிக்திவன் தலைவணங்காற்
கொருபல மிலவென்றுக்கு மொருகரி முகனைப்போற்றி.

। கப்பிரமணியர் துதி.

அடியவர்க்கிடுக்கண் ணெய்தினரை நொடிப்போதி அற்றே,
படிபுகழ் வேலைத்தாக்கிப் பகர்தருதுயரங்குங்
கொடியெனும் குறத்திபார்போய் குன்றபிரங் தலையுமய்யன்
கடிகமிழ்ப் பாதம்பேணி கடுவினை யகற்றவாமே.

ஸ்வாமி துதி.

விண்ணவ ரியர்க்கர்நாக ஸியம்பெரு முனிவர்கித்த
ரெண்ணரு மலர்க்கேவி பிளையடி பணியுஞ்செய்ய
நண்ணரு பெதரியின்கீழ் நலமுற விருக்குமெங்கட
கண் னுத லடிவணங்கக் கடுவினை யகலுமாமே.

அம்பிகை துதி.

பரிகியி நெளியின்பூவின் பகர்தரு மனமும்போலப்
யானெடு முலகமேல்லாம் பண்டத்தளித் தழித்துமீட்குங்
தீருமுற சிலையிற்கொள்ளுங் தேவிசின் ன்ருட்பதத்தைச்
கிறமதித் தீவிதைதன்னிற் றீவினை யகலக்கொள்வாம்.

ஹருவாடு ஹருத்த வஸவட்டு காறுவாண்மாணவாயியை :

கவுஷாவாஷார நாராணாா. அ உஸாடுநாடு-கிளை-கிட்டு || க ||

வஸவட்டவாவபு ஶாதி தங் வஸவ வஸளாமாவஜுவஜு-நடு ||

தொகைவழிநுப்பு-உயித்துக்கு கடுத்து தீயடுவெலங்வ.
தூ

ஸ்ரூணாஷி தொ நபஸவெடு ராதவஸு பாரிசு தழு ।
ஸு வணாக வூரணா இவஸு வைவடுவிலிங்பு ஸு ஜீரு தொங்க
காவெபட்டா இக்கிளெண மலனோ வைவடு செஷ்விதழு ।
குளோ ஒபசிமாகெத்து । ஜநாநா சாக்தி பாரடு ॥ ச ॥

தவுரா இக்கிளெணலாமெ தொ வடிகா அபஸங்யா தழு ।
வூஞ்சில் வந்தித்துரா ஹா : வைவடு தெருகெத்து விஶு தழு ॥
தயாவிலிங்஗ா । செவெ விஶாரஸா முபதெவெ அ ।
மகாதிட்டநாஸந : கெத்து வரிசு : கெத்து தீதிகா தழு ॥ க ॥
வெதெக்டு த வஸு கொஹா தகு : ஸரூணாஷி தொ நிவாங்மா
வைவடு செஷ்விதென்ற விப்பு யங்கெஶத்தா விஶு தா : ॥
தவுவா மவடுவங்யா தா : கெதொ தெவங்வ : நின்திதா : ॥
வங்மூதா தெவெ தயாதெவாந தூக்கா கிட்டு விதோஹிதா : ॥
நிவங்மாது : மலதெவெரா வைவடுதா ஸங்காரபு ஹா : ।
உலாவ கொயலா தெத்தா । மவடுநாஸாப கொய்யா ॥ க ॥

வெரவெறுவ : அபோநா : தொ வதூரா : மவடுநிவதடுபெ ।
வருரெஜந சிக்காரா மவெண தாவா । மவடுவிவஜிடுதழு ॥
தக : வா : வு வக்டுரா தீ கெதொ தெவஸு : செவெவடு ।
கூ : தூரா தீவாகொஹா நின்துகூ : விதெருக்குதெ ॥ க ॥
கபிடணா தெரா மாமு : கிறிதிக கத்துவதி ஜமத : விதா :
ஒதி தீதித்து தெவொ விக்குரா தெவ : கெதெராடு ॥ க ॥
குப்புதா தெ தொ நபஸவெடு தெத்து ஸாதெந செவதயா
தெவ தெவ : கெதொ தெவெ வைவடுகுரா தெக்கநாபக : ॥ க ॥
நுகிலை காணாவ்பி : பொ தூரா தீ மளரீபதெ வப்பு ॥
வெவலாநிதிமணா வைவடு வங்மூதா : சிவவநியள ॥ க ॥
கபுவீசக்குப்பர ஸாதை : தக்காதெ தொ நிவத்திரு ।
ஸு அபதாகு யோகி கூக பாமய : கூதூதீவஸங்யா தா : ॥
மவெணாவ : நிவத்து : கு : இக்கிளெண வூஞ்சிவதெ ।
மகூக கிலு : வுக்காவத்துரா சிவத்தெகா : காஸுவதீராடு ॥

யூரக்கா வலிசுநதி^ததீபெட்டுவாக்கா புலிஜா வஸரைவாக
உதருாக்காவும்பயிர்ஸுங்மா: மக்குர கொநிமணாநவி || கன ||
தெயெவதி யிலங் யூரக்கா மக்குர தீக்கா: வ வாஜநடு |
க்கூரது நிவங்கு வலிசிகாதில் பாஜு தொகா ||

காரணம்.

ஸ்ரீமத்தகண்ட பரிபூரண சக்கிதானந்த வின்மய தே
ஸோருபியாய் சகளிகரித்துவரும் ஸர்வலோக நாயகருகிய
சாகநாத பரசிவமானது அங்கோடுகளுப்பும்பொருட்டு
திருவளம்பற்றி திருக்கோயில் கொண்டமுநாதருள்யருக
குங் திருத்தலங்களிற் பூமண்டலத்தில் பலவுளவெளினும்
விழுராஶளவெசுரி வெஸரிரானேயென்ற வாக்கியப்படி
சோழமண்டலமே சிவாலயங்களைத் தனக்குப் பேராபரண
மாகக்கொண்ட புண்ணிய பூமியென்று பெரிபோர்கள்
முறையிடுகின்றனவாதனின் இப்பூழியில் தைவம், ஆர்ஷம்,
மானிடம் ராக்கதமென்ற பிரதிஷ்ட பேதகங்களும் பல
வள அவற்றில் இப்போது சிலது, கூட்டுத்தசையிலும்
சிலது அபிவிருத்தியிலும் காண்கின்றன. அன்றியும், சை
வாகாரியர்களாகிய நால்வர்களாற் பாடிய திருப்பதிகங்களில்
அள்ளன சிலதும், மறைந்தன பலவுமாயிருக்கின்றன.

இப்போது திரு ஆருரிற்கும் தெற்கில் இரண்டு கடி
கை தூரத்திலுள்ளதும், பெதரிவனமென்னும் நம்பிப்பாடி
யென்னும் பெயருடைய இந்த ஸ்தலமானது கர்ண பறம்
பஸரயாய் ஸ்ரீமத் சந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகளை கோட்டுவி
நாயனர் திரு ஆருரிலிருந்து திருநாட்டியத்தால்குடி தம
கில்லிற்கு அழைத்து வரும்போது மதத்தியிலிருக்கும் இத்
திருக்கோயிலைக்காண நம்பியாரூரூகிய ஸ்ரீ சந்தரமூர்த்தி
நாயனர் தன் பேறன்னினால் சென்ற ஸ்ரீ பெதரிவன நாத
வரக்கண்டு நம்பியென்ற திருப்பதிகங்கள் பாடியருளிய
தால். அந்த ஸ்தலத்திற்கு நம்பிப்பாடியென்று பெயர்
வழங்குகிறது.

அது ஷிபரம் ஸ்ரீ சுந்தரலூர்த்தி கவாயிகர் தேவாரத் திலுள்ளது.

இந்த ஷேஷத்திரத்திற்கு ஸ்தல புராணம் ஸ்தாந்த புராணத்தில் பஞ்சக்ரீவ ஷேஷத்திர மான்மியமெனகிற திருவஞ்சச்கலை மான்திபித்தில் நாலத்தியங்களாக காணப் பெற்றிருக்கிற அதின் சில சோலாகங்களையும், சில சரித்தி ரங்களையும் ஏட்டுப்பிரதியிற் கண்டபடியே சுருக்கிடல்முதல் பட்டிருக்கின்றன.

புராணத்தின் கருத்து.

ஸ்ரீ சுந்தரலூர்த்திரபைகைமிசாரண்யவாசிகளாகிய மூனி சிரேஷ்டாகன் ஸ்ரீ சூதமகாரிவிஷய அர்க்கிய பார்த்தியதி களால் ஆதரித்து ஆவன த்திருக்கதி, மேஹஸ்வலோக பூசித் தாய் சர்வாக்பரூப் ஸ்த்ரை வாருதியாகிய மூனி சிரேஷ்ட ரே மூனி சிரேஷ்டாகிய சூத மகாரிவிஷயே. இந்த லோகத் தில் தேவதானவ மாணிடராதியோர்க்கு தெரிசித்த மாத்திரத்தில் போக மோகங்களைக் கொடுப்பதும் சர்வபாபங்களை கீழ்ப்பித்து ஸ்ரவ ஸெவாபாக்கியங்களை அபிவிருத்தி செய்வதுமான புன்ய ஷேஷத்திர தீர்த்தங்களின் ணவைவங்களை தயவுடன் எங்களுக்கு சொல்லுமென்றார்கள். சூத மகாரிவிஷ மேஹஸ்வக்த சிரேஷ்டாகளாகிய மகாரிவிஷகளே, மகாரகசியமாயும், அதியற்புதமாயுமுள்ள என்னுல் சொல்லப் போகிற இந்த ஷேஷத்திரத்தை மனதினால் நினைத்தாலும், காதினந் கேட்டாலும், சர்வ சித்திகளையும் பெருவார்கள். அது காலேரி நதியின் தெகுறினை பாகத்தில் பிரசம மாகி சுந்தர கேவநாதகளாலும் சதா சேவிக்கப்படுவதாகிய ஸ்தன்னுண்மூர்த்தி ஷேஷத்திரமாகிய கமலாலயத்திற்கு தெற்கு இரண்டு கடிகை நூரத்தில் மற்ற கீழ்த்தியை அடைந்த பெதரிவனமென்று சொல்லப்படும் இந்த ஷேஷத்திரத்தை இன்னும் சித்து ஷேஷத்திரமென்றும் விஸ்வாஸ ஆலபமென்றும் சீத்தீவாரமென்றும் பலவாருக சொல்லுவார்கள். அன்றி, பக்தார்த்தி நாசன ஷேஷத்திரமீமன்றும் கூறுவார். அந்த ஷேஷத்திர மான்மியத்தை கேளுங்கள்.

பூர்வ காலத்தில் தாருகாவனத்தில் பிராமணி இலத்தில்
 மகா சீர்திப்படைந்த கில மகாரிவிகள் இருந்தனர்கள்.
 அவர்கள் தபோ கெர்வத்தால் விஷ்ணு முதலிய தேவர்
 கணையும் ஸ்ரீ மகா தேவதேவனுகிய சிவபரம் பொருளையும்
 நின்திப்பவர்களாய் கர்மமே கர்த்தாவென்று கர்மமே ரகித
 ரூனர்கள். அப்போது சர்வ சிவனுயகராய் சர்வாத்ம சுரு
 சியாய் சர்வ பிராணிகளுக்கு மிதக்கை செய்பவராகிய
 ப்ரபு விஷ்ணுவைப் பார்த்து, ஹே மாதவா ஸி மாயா வடிவ
 மூன் மோகினி ரூபம் தரித்து தாருகாவனம் சென்று
 அந்த கெர்விகளாகிய ரிவிகளின் கொவத்தை நாசம் பண்
 னுமென்ற சொல்லி தானும் பிக்கா ரூபம் தரித்து ரிவி
 புத்தினிகளின் கெர்வத்தையும் நாசம் பண்ணினா. உட
 னே அந்த மகாவிஷிகள் கோப மூர்ச்சிதர்களாய் பெருமா
 ணைப் பார்த்து அனைக ஏத்திரப் புசாரங்களை செய்தார்
 கள். பெருமான் வைபவத்தால் நிஷ்பலமானதைக்கண்டு
 “ஓகோ! கர்மமே கர்த்தாவென்று நினைத்தோமே இந்த
 சடமான கர்மம் ஒருங்காலும் கர்த்தாவாககே மாட்டாது”
 என்றுப் பிச்சயமனதுடையவர்களாய் ஸ்ரீ பிரமணிப் பார்
 த்து எல்லோரும் இவ்விதமான ஸ்தோஸ்திரம் பண்ணுவா
 ராயினர். ஹே தேவாகளுக்கெல்லாம் தேவனுகிய மகா
 தேவனே தெயாகின்தோ ஏழைகளாகிய எங்களாற் செய்
 ப்பப்பட்ட இந்த அபராதத்தை ரெக்டியும் எங்களைக் காப்
 பாற்றுமென்று சொன்னார்கள்.

அப்போது சிவபெருமான் தீனதயாளுவானதான் இவ்
 விதமான தோஸ்திரங்களைக் கேட்டு அந்த மகரிவிகளைப்
 பார்த்து ஹே பிராமணர்களை நிங்கா அந்புத்திரினால்
 இவ்வித தோஸ்த்தோடு கூடினவர்களாய்விட்டமர்கள்
 முந்த தோடி நிவர்த்தியின்பொருட்டு தேவூண தேசத்தி
 அன்ன பெதிரிவனம் சென்று அங்குள்ள சித்தங்கி தீர்த்
 தத்தில் விதிப்படி ஸ்ரீனைய செய்து பிரம்மனால் ஜீவ தீக்கூ
 வை பெற்று சிவபூசை செய்து வருவீர்களாயின் உங்
 களால் செய்யப்பட்ட சர்வ தோஸ்த்தோகளும் நிங்கப்பெற்ற
 வர்களாய் குகம்பை வீர்களைன்றருளி அந்தர்த்தானமாயி

னர். அவர்களும் அப்படியே சிவ ஷாதிகளை விதிப்படி செய்து வெகுகாலம் பெதரிவன நாதரையும், பெதரிவன நாயகியரையும் தெரிகித்து கேஷத்திர வாசம் செய்து முடிசில் சித்திமுத்திகள் ஆடைந்தனர்.

இன்னும் கேளுங்கள் முனிசத்தமர்களே சோழ நாட்டிலே கொடுத்தோளுரிலே சிவபக்தியில் சிறந்த சோமதத்ததவன்களுரு அரசனிருந்தான். அவன் மனு நீதி தவறாது அரசு புரிந்து வருங்காலையில் கால தோழத் தால் பாண்டிய தேசத்து அரசனுகிய வீரசிங்க பாண்டியன் படையெடுத்துச் சென்ற சைன்ய முதலிய பாவற்றையும் அபகரித்து அபரஞ்சியப்படுத்தினன். உடனே சோமதத்துறும் தன்னிருப்பிடம் விட்ட வேஷசின்னனுய் காசி முகலிய புண்ணிய கேஷத்திரத்தில் தீர்த்த பாத்திரைகளை செய்து ஸ்ரீ கமலை கேஷத்திரமடைந்து ஸ்ரீ விதிவிடங்க பெருமரைத் துதித்து தெரிகித்த வருங்காலையில் அவனது அன்பிற்கு இரங்கி ஸ்ரீ விதிவிடங்க பெருமான் அசரீபாய் ஹே சோமதத்தாந் இந்த கேஷத்திரத்திற்கு ரெண்டு கடிகை சூரத்திலுள்ள பெதரிவன கேஷத்திரமடைந்து அங்குள்ள ஆக்கினேய புஷ்கரணியில் விதிப்படி ஸ்ரீ விதிவிடங்கை செய்து பெதரிவனநாதரையும், பெதரிவன நாயகியையும் தெரிகிக்கப்பெருமாயின் கவலை நீங்கப் பெற்றவனுய் இஷ்டசித்திகையைப் பெருவாயென்றரூபி மறைந்தனர். அப்போது அரசனும் ஆனந்த பரவசனுய்த் துதி த்து பணிந்து அப்படியே சென்று ஸ்ரீ பெதரிவன நாதரையும், பெதரிவன நாயகியாளர்க்கும் துதித்து வருகையில் ஒரு நாள் சிவபெருமான் அவனது அன்பிற்கிணங்கி அசரீபாய் ஹே பக்த சிஶேஷ்டா உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் கேள் தருகிறேனென அரசனும் பேரன்பினாற் றுதி த்து பணிந்து ஹே சர்வலோக நாயகராகிய தெயாசிந்து எனக்கு என்னுடைய ராஜ்ஜியாதியத்திப்பழும் ஸத் ஸந்தானமும் முடிவில் முக்கிய இன்பமுயனிக்கக் கோருகிறேனென அப்படியே அளித்தோம் நாளையதினம் இந்த ஆக்கினே புஷ்கரணியில் செல்லுமாயின் அங்கு இரத்தினன்

தன் சிறைப்பெற்ற டெட்டி ஒன்றகப்படும் அதை அவனு
சியிதாள்ள வணி கீகராகுகிய சிவபக்தவென்ற என் பக்தனில்
மொடுப்பாயாகில் அவன் அளவற்ற கிரவியம் அளிப்பன
சுகம் பெருவாய் என்றாருளி மறைந்தனர். அரசனும்
மருநாள் புஷ்டரணியை அடைய பெருமானருளியப்படியே
டெட்டக்க நெத்தினப்பெட்டடியுடன் அப்னுசியை யடைந்து
வணிகேசனிடம் கொடுக்க அவனும் திருவருளாலுணர்ந்து
பெருமான் கட்டனப்படியே அளித்த திறவியத்துடன்
அரசனும் வேற்றரசனீச் சார்ந்து சைன்யங்களைத் திர
டிடி படையெடுத்து சத்துருவை வென்று சத்புக்கிராளுட
னே அரசர்களிடம் திரை வாங்கி நீண்ட நாள் சகிக்கு
முடிவில் முத்தி இன்பமடைந்தனன். ஆனதால் அந்த
புஷ்டரணிக்கு ரெத்தன் பத்மினியென்று பேரதாயிற்று.
பிறகு நைமிசு ரண்யவாசிகளாகிய மகரிவிகள் ஹே வியாஸ்
சிவ்யரே அந்த பெதரிவன் கேந்த்திர மாண்மியம் எல்லா
வற்றையும் சொல்லுமென்று கேட்க சூதமகரிவி சொல்லு
கிறார். கேளுங்கள் விப்பிரஸ்தபர்களே அந்த ஸ்ரீ பெதரீ
வனானுதரின் மாண்மிய விசேஷங்களிலுள்ள ஒரு சிறிய
விசேஷத்தை வினாவுக்குறேன். ஆகவது பாண்டிய தேசத்
தில் சிவபக்தி சிரேஞ்மணியாய் ஜபால் னென்றெருரு
பாண்டியனிருந்தான் அவன் தரும நீதி தவராது குடிகளி
டத்து பேரன்புடையவனும் அரசபுரியுங்க॥லையில் ஒருநாள்
வேட்டையாட நீண்தது சைவயங்களுடன் வைகை நதி
யின் வடபாகமாய் புறப்பட்டு சைன்பநக்களை வகையச்செய்
த புலி, கரடி, மான் முதலிய விலங்குகளைத் துறத்தி
சைவயங்களையெல்லாம் விட்டோடி இன்னத்தும் விலங்கு
களை விடாது அந்த பேர் வளர்ந்து சென்றனடந்தனா.
அப்போது சைவயங்களை விட்டு நீங்கினத்தினானுள்ள
விபாக்கலமும், விலங்குக லகப்படாததாலுள்ள மனக்
குறையும், ஆகாதிகளின்றி ஒழித் தினாத்த பரிசீரமமும் ஒன்று
ஏய்க்கடி தனர்வெய்தி ஓர் விருக்கந்தின் கீழ்படுத்திருக்
கையில் பெதரிவன் நாதர் ஓர் அந்தனர் வடிவமாய் செ
ல்லு உபசார வார்த்தைகளீச் சொல்லி கட்டமுதளிக்க
அதற்கு பாண்டியன் ஒ அந்தன சிரேஷ்டரே நான் எங்கள்

குல தெய்வமடிய ஸ்ரீ சோமசுந்தர பெருமானையும், ஸ்ரீ மீனாகவி தேவியாரையும் தெரிசித்தாலன்றி எனதுயிர் ரீங்கி ஜும் புசிப்பதில்லையென அந்தணரும் அப்படியாயினும் நீர் இந்த புஷ்டகரீணியில் ஒன்னானமர்த்து செய்யும் இனைப்பு நீங்கும் உமமுடைய பரிசுபம் எனக்குத் தெருங்துன்பத்தைத் தருகின்றதென அரசனும் சம்மதித்து அப்படியே செய்ய வும் அந்தணரீம்பவந்த பிரமசிவம் ஸ்ரீமீனாகவி சுந்தரேஸ்வராகளாய் அரசனுக்கு தெரிசனம் சொடுத்தருள அரசன் ஆனந்த பரவசனுப் பூதித்து அங்கிருந்தபடியே மங்கிரி பிரதானிகளை வருத்தி பொக்கிஷுத்தில் நின்று திரவிய மழைப்பித்து திருவாலயம் திருக்குளம் முதலியனவும் கட்டி நித்திய கைவேகத்தியாதிகட்டு ஏராளமான திரவிய முதவி தமது குலதெய்வ பெயராகிய சொக்கவிங்கலூர்த்தி என்றும் மீனுட்சிதேவியாரென்றும் வழங்கச்செய்து தமது இருப்பிடம் சென்று சுகமாய் வாழ்ந்தனன்.

இன்னும் கேளுங்கள் முனிசத்துமர்களே வேதவன கோத்திரத்தில் விஷ்ணு கர்மாவென்று பிரூமானுத்தம விருந்தான். அவன் அத்யா, அத்யாபன, யஜன, யாஜன, ஆதா, பிரதானங்களாகி அருதோழிகளாலேயும் வேத விதிப்படி வழுவாது அஹுஷ்டத்து வருங்காலையில் பூர்வ கர்மத்தால் குஷ்டரோகம் பிடிப்பட மகா கஷ்டத்தையடைந்து யாவரும் கண்டிகழு சகியாதவராய் அல்லும் பகலும் வேதவனநாரதரை இடைவிடாது சிந்தித்து வருங்காலையில் ஒருநாளிரவில் சொர்ஷுபனைத்தில்லேக்கும் ஓன்செல்லாரு பிரமண வத்வமாய்த் தோன்றி ஹேஷப்பிரேதமுடி நீ இதற்கு பச்சமி பாகதமிலுள்ள சித்தில்வரத்தை உறைந்து அதி வொரு ஸ்னனமும் பெத்தி பார்த்தினியில் ஒரு ஸ்னனமும் செய்து அங்கிருக்கும் சித்தில்வரரையும், சித்தாம்பிகை யையும் தெரிசனம் பூண்ணும், உனதுமினை ரீங்கி திவ்விய ரூபமடைந்து முடிவில் பரம்பதமடைவாய் என்றாருளி மறைந்தனர். அந்தணறும் அப்படியே செய்ய திவ்விய ரூபமடைந்து வெகுகாலம் கோத்திரவாசஞ் செய்து முடிவில் முக்கியமான செய்து சரித்திரங்க மூர்த்தி உண்டு.

இதற்கு பிரமாணம்.

சிவபுண்ணியத்தேளிவு.

மாதவற் மடங்களாதி வரதன் மந்திரங்களாதி
நாதமா மிலிக்கமாதி நளின புட்கரணியாதித்
தேசமுற் றிடின்முன்போலச் செய்கின்றேந் குருபலன்தா
ஞேதுமுன் செய்தோற் தப்மி லாயிரம் குரிதமோங்கும்.

உரைத்திடு மடங்களாதி யுறுப்பினிற் சிதைபினுளிற்
தெரித்திடு முறையே நன்றாய்த் தெளிவுறச் செய்கின்றேர்
வறைத்திடின் முன்னஞ் செய்தோற் மறுவிடும் பலத் [க்கு
விற்குத்திடும் பலமும் நாறு மடக்கென விளம்தின்மேலாம்
{புமாதே.

புண்ணியங்களில் மிக்க உன்னதஸ்தானம் பேற்ற
சிவாலப ஆரைணேத்தூரண சிவ கைங்கரியமானது பக்கி
யிற்சிறந்த தனவாஸ்கருக்கும் அறிதாயிருப்ப மார்க்க கெ
றியை அறியாத என்னை இச்சிவ பணி செய்ய விழுத்தது
திறவருணேக்கட்டிரனேயா விழுத்தது மற்றொன்றென்க.

திருப்பணி செய்வாரும் செய்கற்குப் பொருளுத்தி
புரிலாரும் முக்கியதீவா.

இதற்கு பிரமாணம்.

சைவசமயங்கி.

திருப்பணி செய்வாரும் சிவனை புண்ணி.

செம்பொன் விருப்புட வீவாற் பெறுக விடு.

உய்வா நுதவு சிதிவாங்கித் திருப்பணியைச்

செய்வாற் பெறுக சிவம்.

ஆகலான் சிவகைங்கரியங்களைச் செய்வாற் பெறுவது
சுத்த மாயாபுவ போகமாகிய சிவபாதமோம். அதனை
இத்தன்மையெதன் அளவை முகத்தால் ஒருவாறு கூறின்
திருநாவுக்கரசு சவாழிகளுக்கு சமனர்களால் கேர்க்கத் திங்க
கானது நன்மையாய் முடிந்து நுகர்ந்த இன்பத்தை
ஒக்கும்.

46

இதற்கு பிரமாணம்.

மாகில் வீணையும் மாலை மதிபழும்
வீசதென்றலும் வீங்கின வேணிலும்
முசுவன்டரை பொய்கையும் போன்றதே
யீசினெந்லத யீணையடி நிழலே

கைவாபிமான சிலர்களாள் அஸ்வரன் மானிட ஏரோத்
தை ஆன்மாக்கலுக்கு அதுக்கிரகிப்பது தனது பணியின்
மீமித்தமாம்.

மானிடப் பிறவிதானும் வதுத்தது மனவாக்காயத்
தானிடத் தைந்துமாடு மரன்பணிக் காகவன்றே
வானிடத்தவரும் மன்னில் வந்தறன்றனையற்கிப்பதற்.

எனவரும் சிவஞான சித்தியானும் நன்கு விளக்கும்
சிவனேசர்களாள் தங்களிடத்துவன் திரவியத்தில் மூன்றி
விரண்டு மடங்கு செலவிடவேண்டுமோதவான் அவ்வாறு
செலவிடுங்கால் உடன்படித்துவன் முதற்கண், எவிவர் பொ
ருநுதவி புரிபவர் முதலிரு உன் மதின்மரும் தம்முன்
சமத்துவமாகிய புண்ணி வீட்டு வடைவார்கள்.

இறப்பவர்க் கீயவைத்தா ரீபவர்க்கருளும் வைத்தாற்
கற்பவர் தங்கட்டுக்கூலாம் கடுரகங்கள் வைந்தாற்
பறப்புசிர் கஞ்சைதன்ஜை படாக்கை மேனும் வைத்தாற்
றநக்கலுக் கருலும் வைத்தா ரையன் யாறனுறே.

என வரும் திருநாவுக்கரசு கவாமிகள் திருவாக்கின்
யடி உதவி புரிவதினுடைய செலகங்களிராங்கலுக்குக் கெல
விடின் மிக்க புண்ணியமாதவீலை தமிழ்வியன்றுவனாவு
இத்திருப்பணிக்கு உதவினும் தமது ரீயர் முதலிப் பில
ஈடி செல்வக்கருக்கும் அழியுமாறு செப்த செல்வக்கை
இத்திருவால்யா ஜீவேநூத்காந்ஜை கைநக்கியம் கடைபெற
மாறு செப்தல் வேண்டுமென்று திருவருளை சிந்திக்கல
படுகிறது.